

VERSLAG DER VEREENIGING

OVER HET JAAR

1915.

Tegen de verwachting van het luchthartig optimisme, dat in 1915 de vrede zou komen, is het ook in dit jaar oorlog gebleven.

De volkerenkrijg duurde voort.

De gruwel der verwoesting van wat menschelijk kennen en kunnen lang en moeizaam had voortgebracht, hield niet op. Het weer inbinden der helsche machten van nijd, onheiligen toorn en booze wraak, door dezen krijg ontbonden, toefde. Het recht van den sterkste, dat bij dezen strijd om de macht alleen wil gelden, bleef. En de techniek, op welker volmaking men zoo prat ging en waarvan men voor het geluk des menschen zoo groote verwachtingen had, werd bij dezen oorlog, die niet als andere oorlogen te land en te water, maar tot in de lucht wordt gevoerd, ook in 1915 in dienst gehouden van het menschen door menschen verwonden, verminken, dooden.

Onder al dit gebeuren, ziet, hoe verbijsterend het hem ook aandoet, de Christen op tot den levenden God, omdat hij weet, dat ook vredes- en oorlogsjaren niet bij geval, maar van Zijn vaderlijke hand ons toekomen. Van Zijn vaderlijke hand, waarin alle schepselen alzoo zijn, dat zij tegen Zijnen wil zich roeren noch bewegen kunnen.

Van Zijn vaderlijke hand, waarmee Hij, door de jaren van vrede en oorlog heen, den gang der eeuwen stuurt en stuwt naar de Hem verheerlijkende Voleinding.

Van Zijn vaderlijke hand, waaruit heel de menschheid alle goede gaven Zijner gemeene Gratie en Zijn volk ook die Zijner particuliere Genade ontvangen, maar die ook straffend of kastijdend neerdaalt op wie Zijn geboden overtreden.

De volkerenkrijg duurde voort.

Ook in 1915.

De Christen ziet achter en in dat nog aanhouden van het natuurlijk kwaad van den oorlog, hetwelk God over de volkeren heeft gebracht, het nog niet aflaten van het zedelijke kwaad, door de volkeren bedreven tegenover den Heere, hun Koning, Wetgever en Richter.

Een waarmaken van wat Hij heeft gezegd in Zijn Woord: „Ik zal over de wereld de boosheid bezoeken en over de goddeloozen hunne ongerechtigheid.”